

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Cerintho haeresiarcha. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

hominem censuerunt, & ex concubitu coniunctioneque Iosephi viri cum Maria uxore sua, in hanc lucem editam: Verum propter progressionem, quam in virtute fecisset, hominem iustum censuerunt, at solum hominem tamen. Porro legis Mosaicæ obseruatione omnino ipsis opus esse, perinde ac si fide sola in Christum, & vita ratione, quæ cum illa cohæret, neutiquam salui esse possent. Præster istos alii etiam erant eadem appellatione donati, qui quanquam ab inepta & stulta horum, quos commemorauimus, opinione deflexerunt, atque adeo ex virgine & spiritu sancto, dominum prognatum non denegarunt, non dissimili tamen ratione, dum ipsum Christum nec Deum, qui ante secula extitit, nec verbum, & sapientiam patris fuisse confiteri volebant, in eandem cum superioribus impietatem prolapsi sunt: Idque maximè cum corporalem veteris legis obseruationem cultumq; pari ratione cum illis celebrare omni studio niterentur. Ibi porro epistolas Pauli apostoli penitus reiiciendas ducunt, cumque nominant legis desertorem proditorēq; euangelio solo, quod secundum Hæbreos dicitur, utentes, cætera euangelia non magno æstiment. Et non solum sabbatum, & reliquam Iudaicam institutionem similiter cum illis superioribus obseruant, verùm etiam dies dominicos pari ratione nobiscum in resurrectionis servatoris nostri memoriam accurate recolunt. Vnde ob talē conatum, tale etiam nomen nimirum, ut Ebionæ vocarentur, obtinuerunt: quod quidem ipsorum mentis & intelligentię tenuitatem propriè declarat. Nam hec vox, Ebion, lingua Hebraica, pauperem & egētem significat.

De Cerintho hæresiarcha.

CAP. XXII.

Eisdem temporibus, Cerinthium quendam alterius hæresis ducē & auctōrē extitisse accepimus. Gaius (cuius voces iam supra posuimus in libro qui disputatione Gaij inscribitur, hæc de illo scribit. Cerinthus, qui per adumbratas reuelationum, tanquam à magno quondam apostolo conscriptarum species, absurdā portenta
præstigi

præstigiasq; quasi per angelos ipsi ostentatas, nobis fal-
so comminiscebatur, hæc asseueranter introducit: Post
resurrectionem carnis humæ regnum Christi terrestre
futurum, & apud Hierusalem homines in carne cupidi-
tatum & voluptatum blanditiis inferuituros. Qui cum
sacrosanctis Dei eloquiis hostis esset infensus, nume-
rum mille annorum (habuit enim in animo homines in
fraudem illicere) in nuptiarum festis & celebritate di-
cebat consumptum iri. Adde huc Dionysium nostra
ætate ecclesiae Alexandrinæ episcopum, qui in secundo
libro de promissionibus, ut primum nonnulla tanquam
ex vetera traditione sumpta de Ioannis Apocalypsi ex-
posuerit, huius etiam viri his verbis facit mentionem.
Cerinthum quidem, qui Cerinthianam heresin ab ipius
nomine sic dictam prosemithauit, hoc disciplinæ decre-
tum tenuisse constat: Regnum Christi terrestre dein-
ceps futurum: Et quarum rerum cupiditate ipse duce-
batur (quippe qui in uitamentis corporis & carnis cum
primis obsequeretur illecebris) in eisdem beatam vi-
tam fore somniauit: vt in ventris, & carum partium,
quæ ad venerem spectant, expletione: hoc est, non in
esculentis solum, poculentis, & nuptiis, verum etiam in
festis, sacrificiis, hostiarum cæde, & aliis denique rebus,
quibus ista putaret affluentius posse suppeditari. Hæc
Dionysius. Irenæus item in primo libro contra hære-
ses sceleratora & magis nefanda eius dogmata, eaque
plena erroris & commentitiarum opinionum explicat.
In tertia autem eiusdem operis, historiam planè memo-
rabilem de illo literis mandat. Olim, inquit, Ioannes
Apostolus (Sic ex Polycarpo traditum acceperat) in
balneum lauandi sui causâ ingrediens, cum certior fa-
ctus esset Cerinthum intus esse, adutum ex eo loco re-
siluit, & se proripuit foras, illudque rectum subire non
omnino sustinuit. Atque ad hunc modum comites
suos hortatum ferunt: fugiamus exemplò, ne balneum
in quo Cerinus veritatis hostis, moratur, subito con-
cidens, nos opprimat.

Ire. lib. 3
cap. 3.